

РЕШЕНИЕ

№ 32937

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1147** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката във вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано по жалба на К. П. Л., ЕГН: [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4, чрез адв.М. Р. И. от АК С. З., срещу Решение Ж-991/23.12.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено административното производство по подадена от същия жалба вх. № Е-13-262-195/29.10.2024 г. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

В жалбата се твърди, че в решението на КЕВР не са обсъдени представените от жалбоподателя доказателства. Оспорва се констатацията на административния орган, че имотът е извън регулация и изчисляването на по-висока цена на присъединяване по тази причина. Счита за неясен начинът на формиране на тази цена, поради липса на детайлно посочване изграждането на кое съоръжение колко струва. Отправеното до съда искане е за отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания за формиране на цена, определена за имот в регулация. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител е постъпила молба, в която се посочва, че счита, че решението на КЕВР е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено от съда. Претендира разноси по списък. Прави възражение за прекомерност на възнаграждението на ответника.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Б., оспорва жалбата. Счита решението за правилно и законосъобразно. В дадения от съда срок представя становище.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност Заинтересованата страна - „Електроразпределение Юг“ ЕАД, редовно уведомена, не се представлява. Постъпила е молба от юрисконсулт А. Г.-Н., в която заявява, че не възражава да се даде ход на делото. Изразява становище за недопустимост на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-13-262-195/29.10.2024 г., подадена от К. П. Л. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД, в която жалбоподателят е възразил срещу определените условия и начин за присъединяване на клиенти към електрическата мрежа, посочени в Становище за присъединяване с № 4627339 за присъединяване на обект жилищна сграда, ПИ 68850.33.970 в м-ст „Б. Кладенец“, [населено място].

На 01.10.2024 г. жалбоподателят е подал Искане за сключване на договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа за обект „жилищна сграда“, в м. „Б. Кладенец“, [населено място], ПИ 68850.33.970. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е изготвило Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа № 4627339/17.10.2024 г.

„Електроразпределение Юг“ ЕАД е издало Становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа за обект „жилищна сграда“, предвиден за поставяне в „Б. Кладенец“. [населено място], ПИ 68850.33.970, както и проект на Договор за присъединяване. Предвижда се електрозахранването да се осъществи чрез:

1. доставка и монтаж на електромерно табло на югоизточната имотна граница на ПИ 68850.33.970;
2. доставка и монтаж на нов КРШ на югозападната имотна граница на ПИ 68850.33.970, който ще се електрозахрани чрез разкъсване на нов кабел НН;
3. Изграждане на кабелен електропровод НН от новото КРШ до новото ЕТ;
4. монтаж на средство за търговско измерване.

Според проекта на Договор за присъединяване на обект, цената за присъединяване е съобразена с разпоредбите на Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (Наредба № 1) и Решение № Ц-002/28.03.2002 г. на КЕВР. Съгласно горния проект е определена цена за присъединяване по индивидуален проект, по реда на чл. 33, ал. 4 от горепосочената наредба в размер на 21 375, 86 лв., за територия извън регулация на населените места.

Видно от доказателствата по административната преписка, жалбоподателят К. П. Л. не се е съгласил с предложените условия за присъединяване в Становището за присъединяване и е подал жалбата пред КЕВР срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

За изясняване на случая КЕВР на 31.10.2024 г. е изисквала информация от [община], дали ПИ 68850.33.970 в местност „Б. Кладенец“, [населено място], попада в територията на регулационните линии на населеното място. С писмо от 12.11.2024 г. [община] е уведомила КЕВР, че ПИ с идентификатор 68850.33.970 по КККР на [населено място] се намира извън регулационните граници на [населено място], определени с действащите за територията на града

устройствени планове.

С оглед изложеното по-горе, на основание чл.22, ал.1, ал.7 от ЗЕ и във вр. чл.147, ал.1 от Наредба № 3, КЕВР е постановила оспореното Решение Ж-991/23.12.2024 г. и е прекратила образуваното производство по жалба вх. № Е-13-262-195/29.10.2024 г., подадена от К. П. Л. „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

В хода на настоящото съдебно производство е изготвена и приета по делото съдебно-техническа експертиза, която е дала отговори на следните задачи:

1. В коя територия се намира УПИХХХI-970, ПИ 68850.33.970, съгласно приетия с Решение № 1779 от 30.06.2022 г. ОУП на С. 3.?
2. Жм1 ли е предназначението на територията 30 Б. бунар, съгласно горепосочения ОУП, в която територия се намира ПИ 68850.33.970, какво означава Жм1 и урбанизирана територия ли е?
3. Попада ли в строителните граници на [населено място], съгласно горепосочения ОУП, УПИХХЖ-970, ПИ 68850.33.970, както и кв. 33, съответно територия 30?
4. На какво разстояние от процесния имот ПИ 68850.33.970 се намират имоти ПИ 68850.33.969, ПИ 68850.33.906, 68850.33.920, ПИ 68850.33.921, като се вземат предвид най-близките граници?
5. Има ли други имоти с одобрен ПУП в кв./местност 33?

Съгласно изготвеното заключение на вещото лице процесният ПИ 68850.33.970 попада в територия 30/Жм1. От записаното в одобрените с ОУПО Правила и нормативи за приложение на ОУПО С. 3. и определената зона Жм1 се налага извода, че територията, в която попада имота, е обект на ново застрояване. Територия 30/Жм1 и съответно площта на кадастрален район 33 и УПИ ХХХI- 970, отреден за ПИ 68850.33.970, съгласно ОУПО С. 3. от 2022 г., попадат в съществуващите и в проектните строителни граници на [населено място]. За имотите, отразени в КKKP като урбанизирана територия, има одобрени ПУП.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Видно от представеното по делото известие за доставяне от пощенски куриер, Решение Ж-991/23.12.2024 г. на КЕВР е връчено на жалбоподателя на 10.01.2025 г. Жалбата до КЕВР, с която се оспорва решението е подадена на 15.01.2025 г. При тези данни, съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение Ж-991/23.12.2024 г. на КЕВР е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. В тази връзка съдът намира, че актът е мотивиран и е изпълнено условието на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Решението е валидно,

обективирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, Комисията е колегиален орган и се състои от 5 членове, включително председател. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. Видно от приложения по делото Извлечение от Протокол № 377/23.12.2024 г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали 2 от членовете на КЕВР, като решението е взето с два гласа "за", един от които на член на КЕВР със стаж в енергетиката. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Спорният по делото въпрос е статутът на процесния имот, който има значение за начина на формиране на цената на присъединяване, респективно дали това следва да е по реда на чл. 33, ал. 1 или по реда на чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия /Наредба 1/2017 г./, като за да достигне до извод за неоснователност на жалбата на Л., КЕВР е приела, че релевантното за спора е обстоятелството, че имотът попада извън строителните граници на населеното място.

Съгласно чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия е приложимата към датата на подаване на заявлението от Л. до „Електроразпределение Юг“ ЕАД редакция цената за присъединяване на клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект.

Доколкото ЗЕ и чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1/2017 г. не съдържат легална дефиниция на понятието "извън регулация", то лицата, които прилагат закона и подзаконовите нормативни актове, на основание чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове, следва да се съобразят с дефинициите, дадени от ЗУТ. П. 5, т. 3 от ДР на ЗУТ посочва, че "неурегулирана територия" е територия, в която поземлените имоти не са урегулирани с подробен устройствен план /ПУП/. От документите по делото и заключението на вещото лице безспорно се установява, че територия 30/Жм1 и съответно площта на кадастрален район 33 и УПИ XXXI- 970, отреден за ПИ 68850.33.970, съгласно ОУПО С. 3. от 2022 г., попадат в съществуващите и в проектните строителни граници на [населено място]. Оттук следва, че процесният имот е урегулиран, т.е. същият в регулация по см. на чл. 33, ал. 4 от Наредба 1/2017г. Следователно цената за присъединяване следва да бъде определена по реда на чл. 33, ал. 1, а не по реда на ал. 4 Наредба № 1/2017 г., поради което само на това основание решението на КЕВР се явява незаконосъобразно.

Съдът намира за неправилно тълкуването на административния орган, че след като имотът не е в строителните граници, то приложение намира чл. 33, ал. 4 от Наредба 1/2017 г.

Съгласно дефиницията на § 5, т. 6 от ДР на ЗУТ, "територия на населено място" е селищната територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен

план, без да се включва землището. Видно от доказателствата по делото и според вещото лице, имотът попада в зона ЖМ1 - Жилищна устройствена зона с малка височина и занижени параметри, както и в съществуващите и в проектните строителни граници на [населено място]. В случая за територията, в която попада имотът, е налице действащ и одобрен както общ устройствен план /ОУП/, така и подробен устройствен план ПУП, който съобразно нормата на чл. 14, ал. 1 от Закона за устройство на територията определя регулационните граници. Това обосновава изводът, че имотът е „в регулация“ по см. на чл. 33, ал. 4 от Наредба 1/2017 г. Поради това, че обектът попада в жилищна устройствена зона и в строителна граница на [населено място], при определяне на цената за присъединяване следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия. В тази връзка възражението на жалбоподателя, че обектът попада в обхвата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № 1., съдът намира за обосновано и като такова следва да бъде споделено. В конкретния случай безспорно се установява, че въпросният имот е включен в строителните граници на населеното място, урегулиран е и попада в урбанизирана територия съгласно чл. 7 от Закона за устройство на територията. Твърдението на ответника, че имотът се намира извън населеното място и като такъв за него е приложим режимът на чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1, съдът приема за недоказано, като представените доказателства не подкрепят това твърдение.

С оглед на всичко гореизложено, жалбата се явява основателна.

При този изход на спора в тежест на ответника остават направените от него разноски. Жалбоподателят претендира разноски съгласно представения списък, които са съобразени с размера по чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатската работа, поради което направеното от ответника възражение за прекомерност съдът намира за неоснователно. На жалбоподателя се дължат адвокатско възнаграждение в размер на 2323,83 лв., държавна такса в размер на 10 лева и разноски за вещо лице – 500 лева, или общо 2833,83 лв.

Така мотивиран , съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. П. Л., ЕГН: [ЕГН] Решение Ж-991/23.12.2024 г. на КЕВР.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на К. П. Л., ЕГН: [ЕГН] направените по делото разноски общо в размер на 2833,83 /две хиляди осемстотин тридесет и три лева осемдесет и три стотинки/.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.